

Publicerad 2011-12-08 18:47 av desert star

En del av en novell jag skriver i skolan

Periferia

kära lilla lamm

i varm famn

rödspruckna ögon

kvistar av guld

främlingsfientlighet

platsen där allt hände

livet som fortsatte

hennes ärrade armar

stygnen

sysrsans sång i gräset

och det stora allvaret

hennes blundande blick

kantad av medaljonger

och violett iris

kattens spinnande

inslaget i silkespapper

står orden ristade i barken

oändligt djupa brunnar

står stilla sinande

raketer i bibliotek

han sprang vidare över det torra gula gräset

- Det här är mitt liv

han håller upp ett foto på en styckmördad kvinna

- hon skulle aldrig dansat med vargarna

mannen har långt brunt hår och släpig röst

gardinerna i rummet är fördragna

han fuktar läpparna och särar dem till hälften

vänder den uppgivna blicken mot en obestämd punkt långt borta

Kvinnan sträcker ut armarna och ryser av välbehag

de röda lockarna ligger utspridda på satinlakanen

om två veckor kommer maskar att krypa under hennes pärlemovita skinn

och ruttenhet slå mot den som öppnar dörren till hennes sovrum

men nu

ormen som glider i gräset
giftet som svider
ringlar och kväker
väser
tveegad tungspets
parasit
personlighetsklyvning
hennes klyfta och vita tandrader
det vilda skrattet
det torra prasslet i det höga gräset
slingrandet
av lår
och sylvassa
genitalier

han rör henne genom genomskinliga slöjor
och lägger långsamt en giftduk över hennes bröst
hon ligger still bedövad
i halvdunklet
han kysser hennes förlamde ansikte
och beräknar kyligt hennes
ögonfransar
musiken dundrar det outtalade
värmén i bröstet
en fruktkorg fylld till bredden
säden
fälten av guld
de avlägsna molntäckena
han bäddar ner henne
och vänder sidan med blodfläckarna neråt
han läser tyst ett evangelium
och smärtan äger varenda cell i hans kropp
han skälver under trycket av inandningsluften
och känner rodnaden välla över honom
sedan vänder han och stegar vankelmodigt över det mintgröna linoleumgolvet

öppnar ytterdörren för att stänga den från andra sidan
tänder trapphuset
trycker på hissknappen
och blir mer och mer avlägsen offret
för varje steg han tar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren desert star med Poeter.se id #37056 innehar upphovsrätten